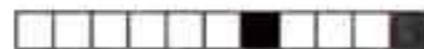
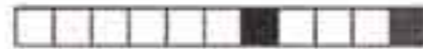

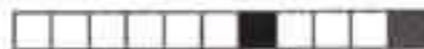
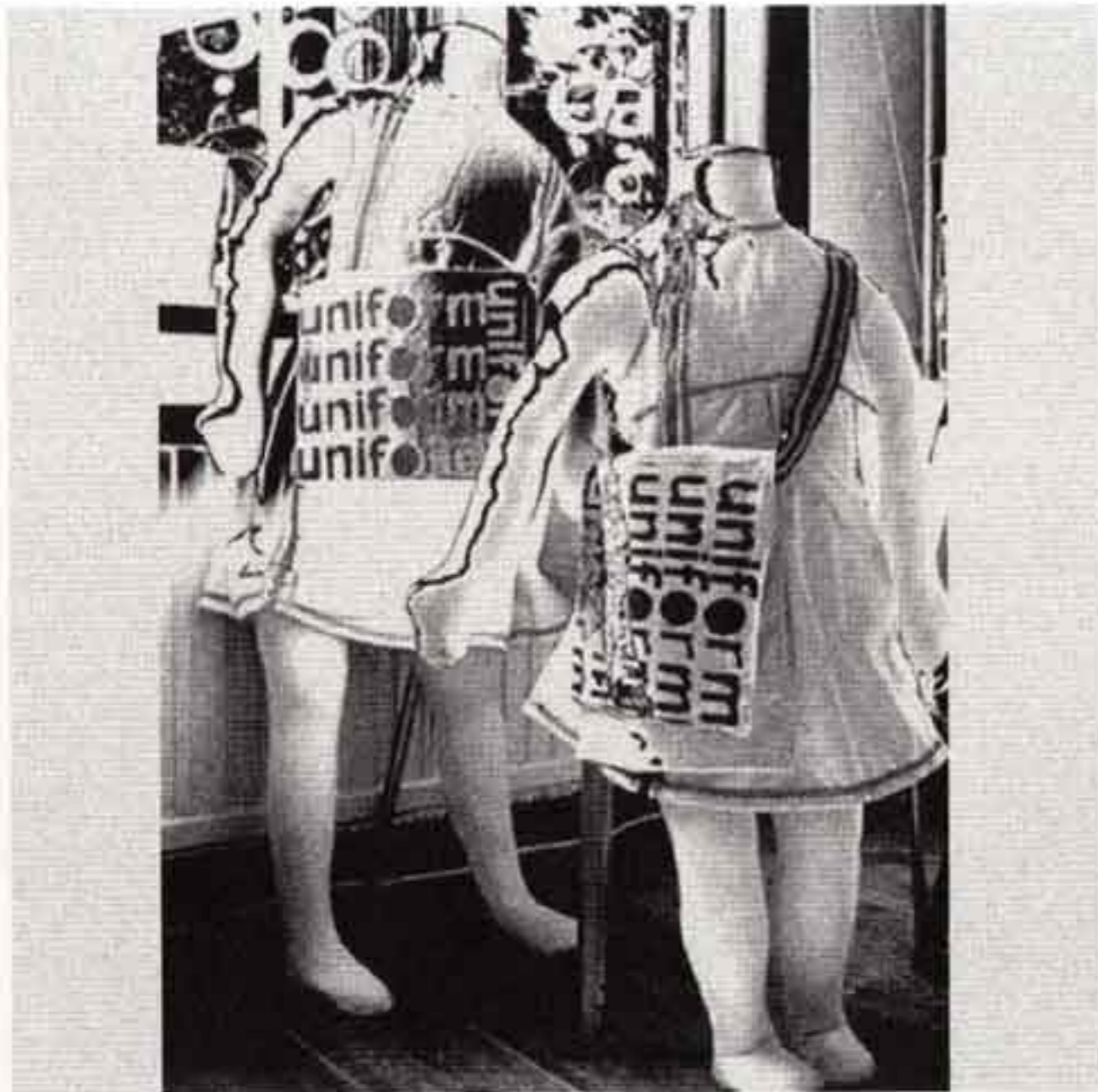
zijn hoe ruikt he
diepste angsten
is mensen met d
en waarbij we on
et warme lijf wa
je slaapt een m
ofjes voor je sch
eikbaar de mens
staat dankzij du
s het prachtige
rijt en arm weg
er de sterrenhem
zijn omgeving ne
en op straat een
enkel observeren
et en kan en mijn
n en samen mak
iedjes van vrien
worden maar je
tie voor je maak
ren en iedereen

adelheid ponsie	sample	dagmar donners	25/26
kathrin delhougne	03/04	marion jebbink	27/28
kaatje van der smissen	05/06	hanny heetman	29/30
john jansen	07/08	ulrika geeraedts	31/32
tekst	09/10	thomas mennen	33/34
antoinette schepens	11/12	tekst	35/36
erik maes	13/14	kris deweerdt	37/38
joan goodman	15/16	sil van der woerd	39/40
tessa buck	17/18	erica baltimore	41/42
ronnie stafford	19/20	carien poissonnier	43/44
tekst	21/22	arjen boorsma	45/46
marianne schoonderbeek	23/24	cathrien pouw	47/48
		colofon	49/50

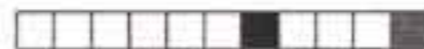
Love
Smile
Birth
Kiss
Warm
Sun
Light
Hand
Arm
Movie

Please take your pill

fast-shopping

Just doing something different:

Today I awoke and felt guilty that I hadn't read a newspaper in a long while so I started on page one and was bored by the end of it. I then turned it upside down and imagined it was an exotic foreign language from a country where they dance all day and tongue-kiss one another's toes all night. At least there seemed to be some logic in that.

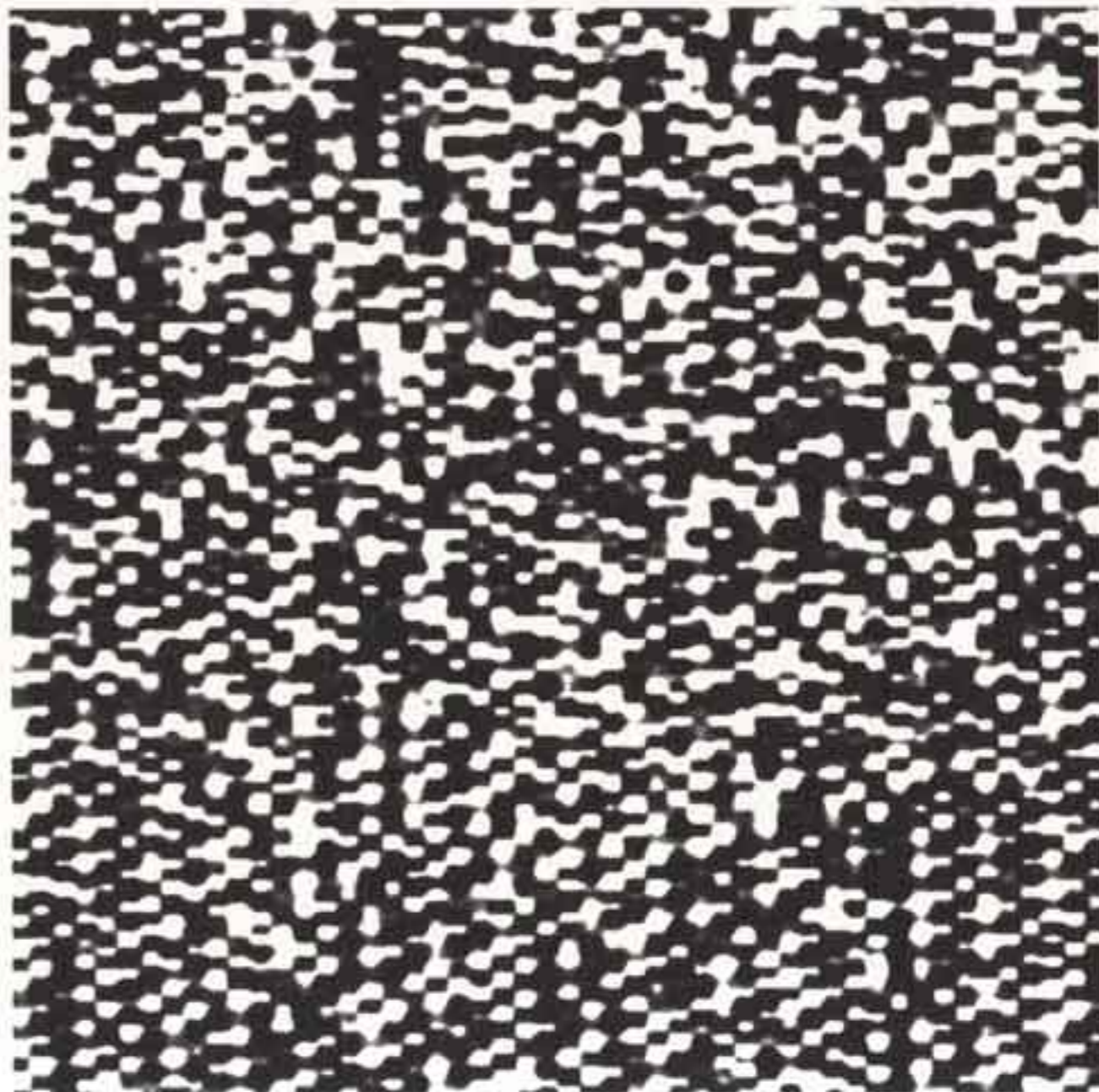
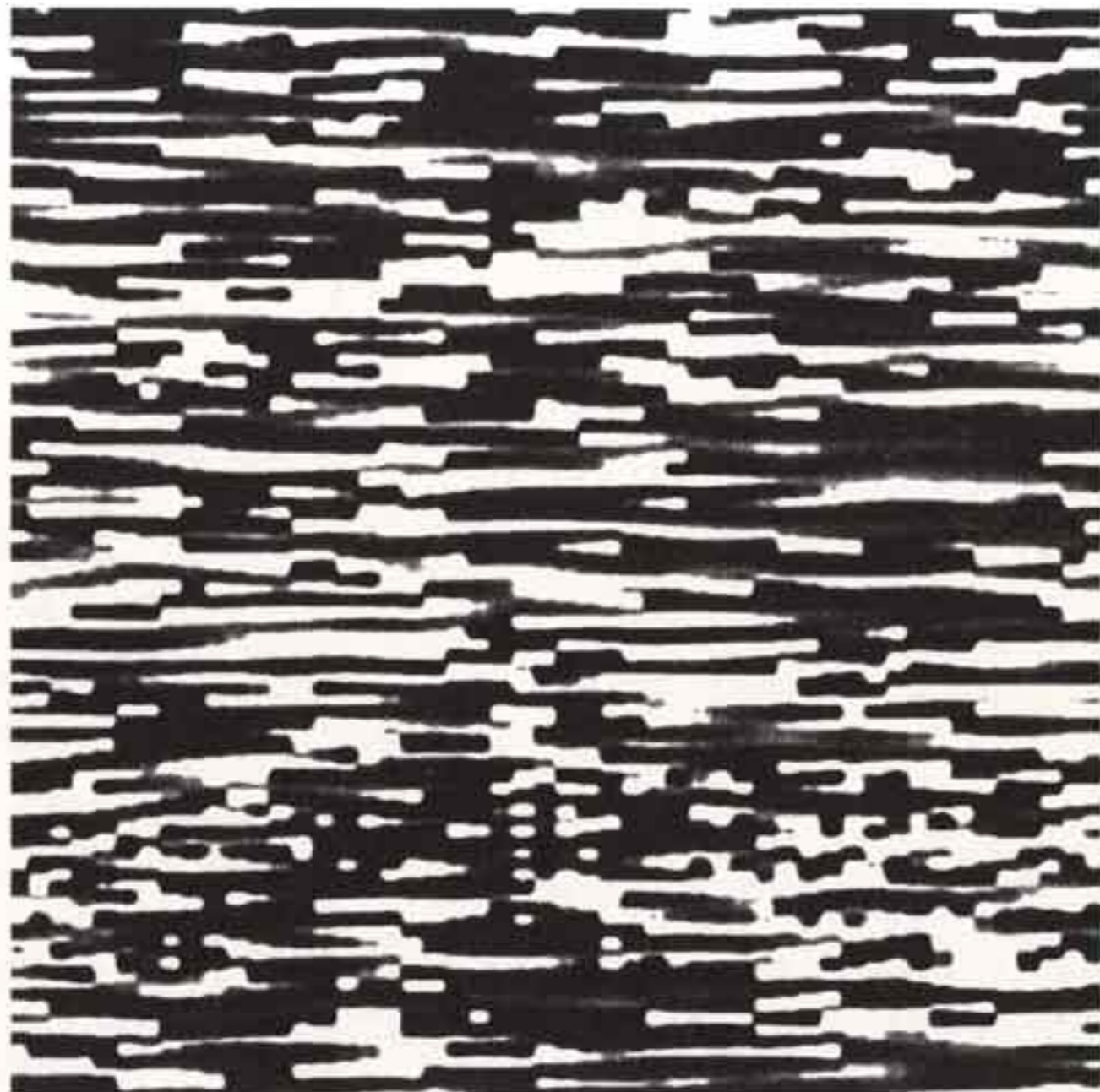
Ik ben altijd op zoek geweest naar een gevoel om volledig te durven vertrouwen (op wat dan ook), op een positief gevoel in mij dat mij geheel gelukkig kan maken. Dat gevoel heb ik na de 1e operatie al gekregen en nu is het voor mij hard werken om het te behouden. Het feit dat ik nu in elke geval zo'n gevoel gehad heb dat ik het weer zie zitten, is voor mij al enorm van levensbelang ter overleving.

Prints
ondergrond aluminium
1.10m bij 0.70m

In mijn fotografisch werk confronteer ik twee werelden met elkaar: natuur en cultuur. Ik probeer het moment vast te leggen, waar die twee werelden elkaar ontmoeten, overlappen of in strijd zijn met elkaar. Mijn thematiek komt voort uit een maatschappelijke betrokkenheid en uit een formele fascinatie door de tegenstrijdige vormen en verschijningen van natuur en cultuur.

The woman who ate chocolate cake for dinner [and stopped the war]

What if I never make a thing, not a damn thing?

And what if the ten thousand things spill over into ten thousand more without ever reaching the river? What if the river overflows its banks and I find you stranded among the reeds when the tide turns, looking for your lost bicycle and wearing your little Sherpa hat, still anxious to outdo Wittgenstein and Hume with one more theory of thankful madness.

What will you do if I write the last novel? There will be a last one. The Bang will be as loud as relativity and the in-laws will allow. Don't offer friendship. There's one more blow before the whale goes down for the last swim, one more ship to sail out of Gloucester, one last Spanish dance, after which, Apollonaire will never come home.

If you can't write, change places. Take your favorite pen out to dinner. Blame the waiter and eat too much cheese, when the paper gets moist with wine and tears. Red is the color of success, sometimes. It is the color of war and new babies. It is the color of roads. My mistaken heart. Fine filets and the babushka doll from my brother's trip to Russia.

Mock form and contend with loss. If there were anything we could say to stop the war, others would already have said it. Maybe that gives away too much responsibility. I would rather climb the tower for the first time, stand behind the wire netting overlooking the city and bless my children by the lights of Paris.

One last time. Try to bring roses. Try to bring the Sabbath, the last, great Sabbath with the light of a hundred thousand Parises, Holy City oh, so far away, milling with tourists and bombers, financiers and diamond avarice, everyone wanting the same square mile with no heart stone willing to budge for an idea. Don't edit the content. Peace does not lie.

What if I fed you this poem like a cake, with coffee and red wine, any time you get sad, any time you feel lonely and long for fine linen with soft music between sheets of cloud and filtered light? What if that light could come, in a snap, when you call, and warm skin lie ready, whenever you need sleep?

Then, when I miss you, I shall dream of chocolate cake, and spirals of ice on Alps and the great water works that made you so proud of Holland. You, Sherpa guide, with your black twinkle and sly, clumsy fingers, always know exactly where to touch. When it hurts, I will ask you to touch the world and I, on the other side of it, will feed the millions.

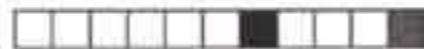
THE BUBBIE SATVAN, part psychoanalyst, part Enlightened Being:

SKILLS: powers of empathy

EDUCATION: college of hard knocks

SPECIALITIES: angst [of the bored housebound wife], stress [of the tired executive home from work], hyper-activity [media-stimulated, television-mollified children] and overachievement [of the generally overcharged materialistic American 50's, all leading to the 80's growth spurt that made a globalizing monster out of the United States].

Bubbie can be reached by contacting her agent: jigpoet@yahoo.com or can be seen at the [perfectworldproject](#) in June.

over elkaar heen hangen in de trein

filmbeelden van de smetteloze, zonnige jaren ' 60 waarin de mensen

people who care

De zomer van 1969

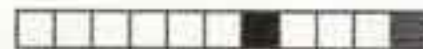

wemmen in het kanalenwijdje naar libelles zoekt

NoMeansNo
NoMeansNo heel hard op mijn walkman
NoMeansNo
NoMeansNo

Animal liberation

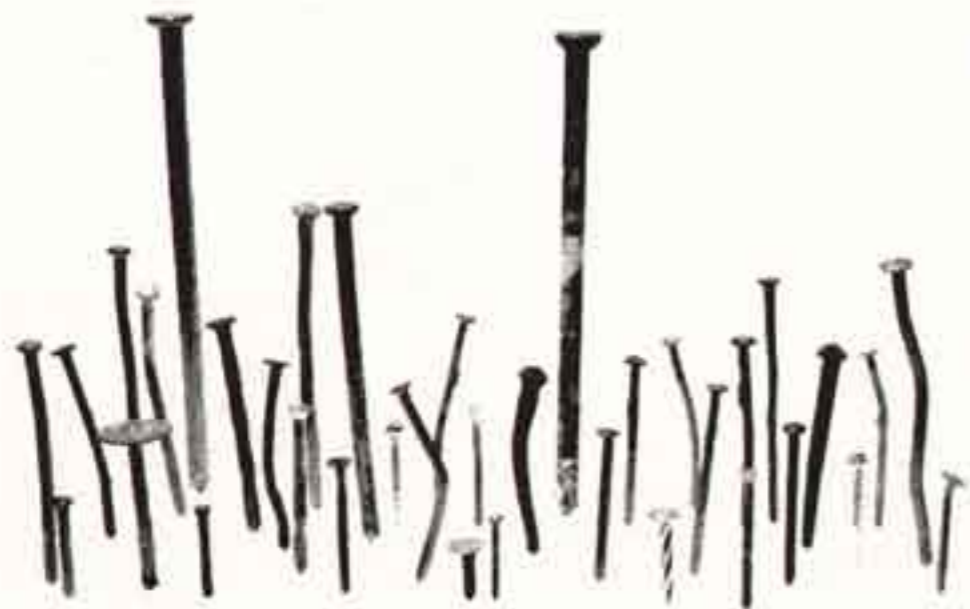
dachten dat het goed was wat zij deden dat het goed was dat zij er waren
denkend dat we de hele wereld aan kunnen

Right Happy Wrong

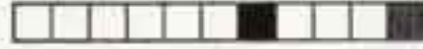

pick me

pick me

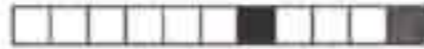

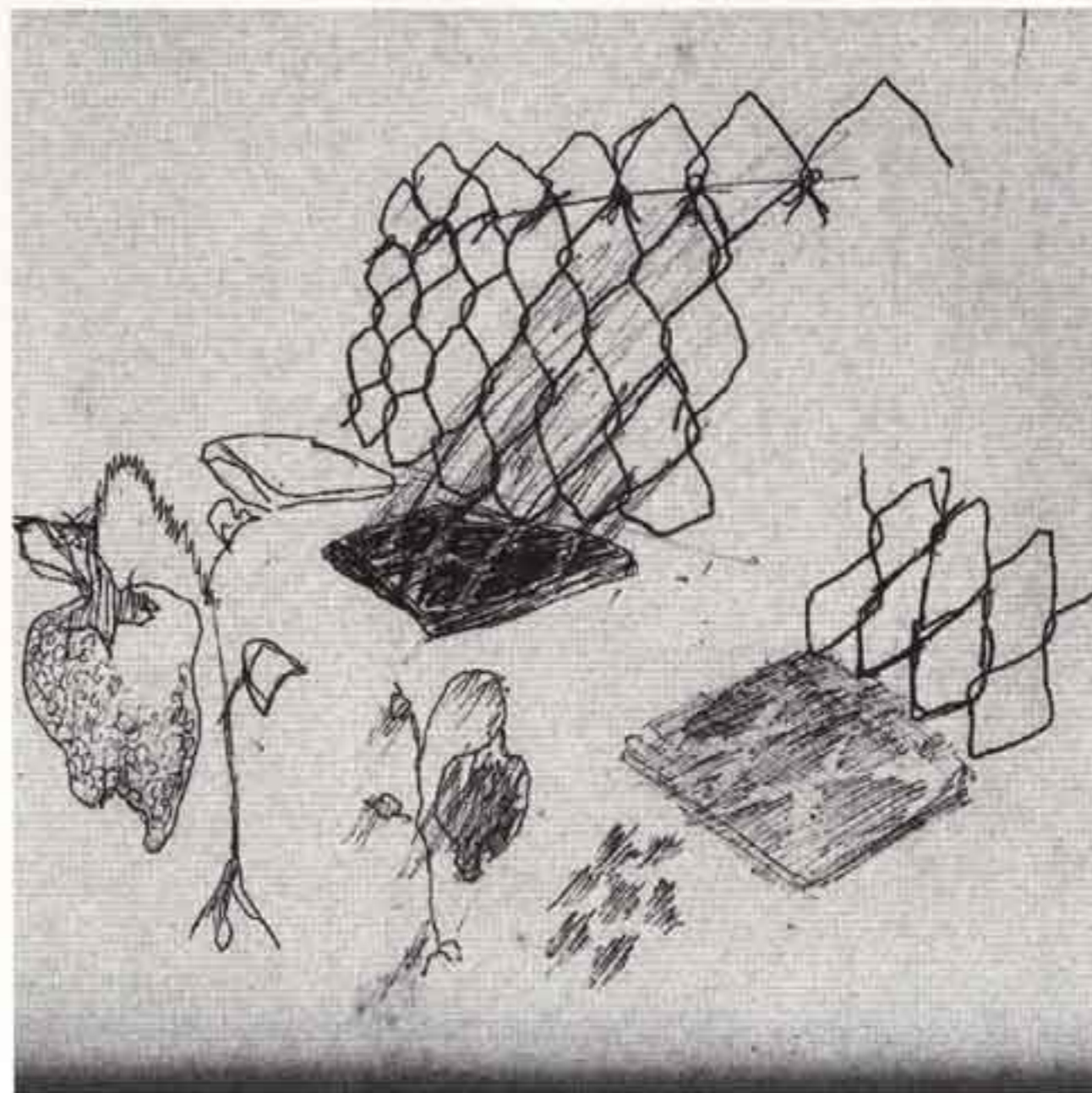
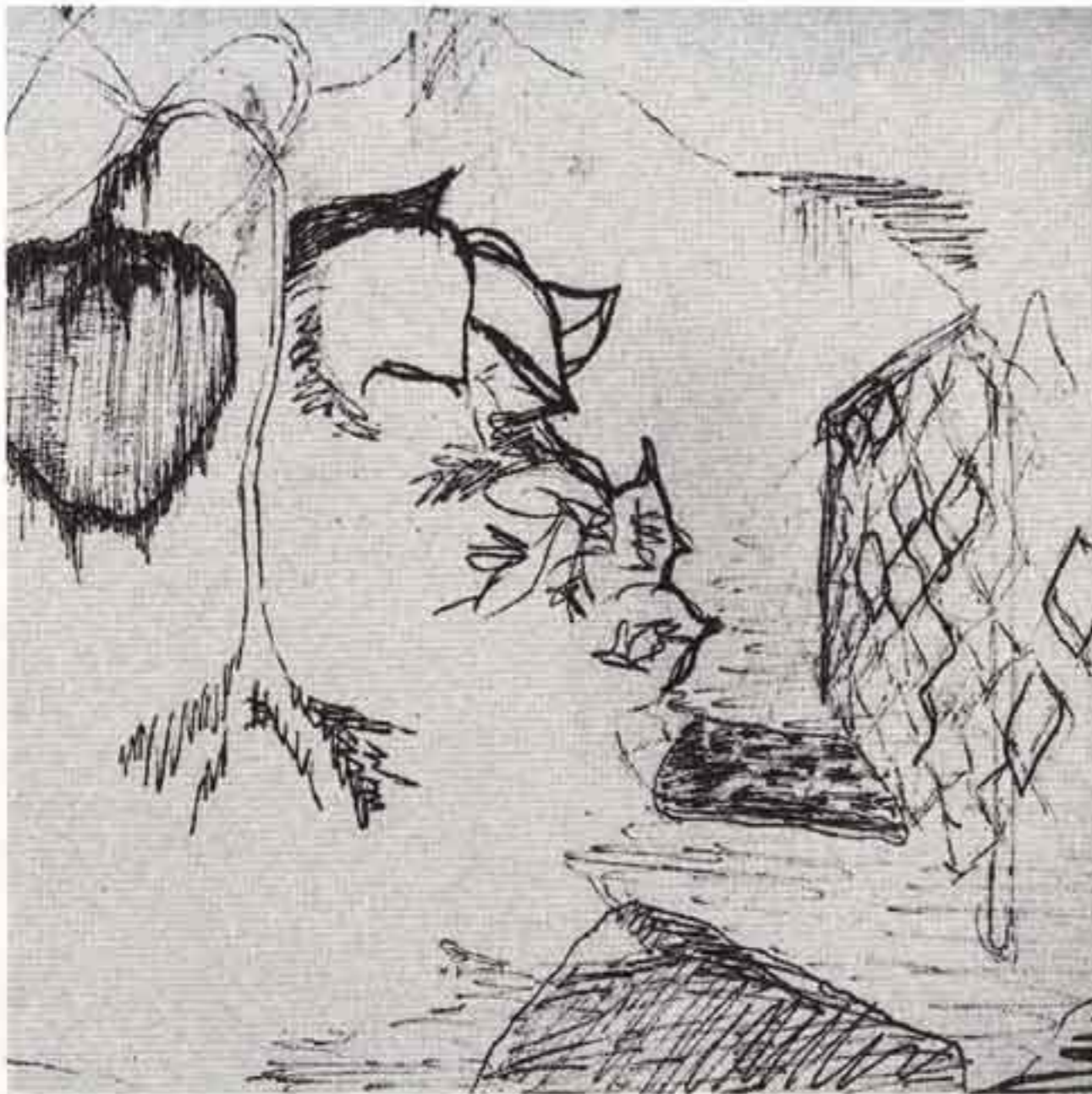
Every perspective is important:

Today I fell asleep engulfed by fluffy pillows and in front of the heater. I dreamt that I met a man. He was of normal build, medium height, had no particularly distinguishing features and wore the same sort of clothes that everyone does. Anyway he said "never mind, never mind"

You know it seemed quite a lot more significant at the time.

Ook al doet het soms veel pijn om het aan te zien en het leed van anderen toe voelen tot op het bot . . . ik heb nu meer het besef gekregen dat ik met juist dié mensen niet moet méélijden, maar mee moet léven . . . dat is een heel groot verschil, want ik heb gemerkt dat wanneer ik het lijden van een ander mens, dier of plant tot op het bot mee ga zitten voelen, dat ik dan eigenlijk om mijn eigen verdriet huil.

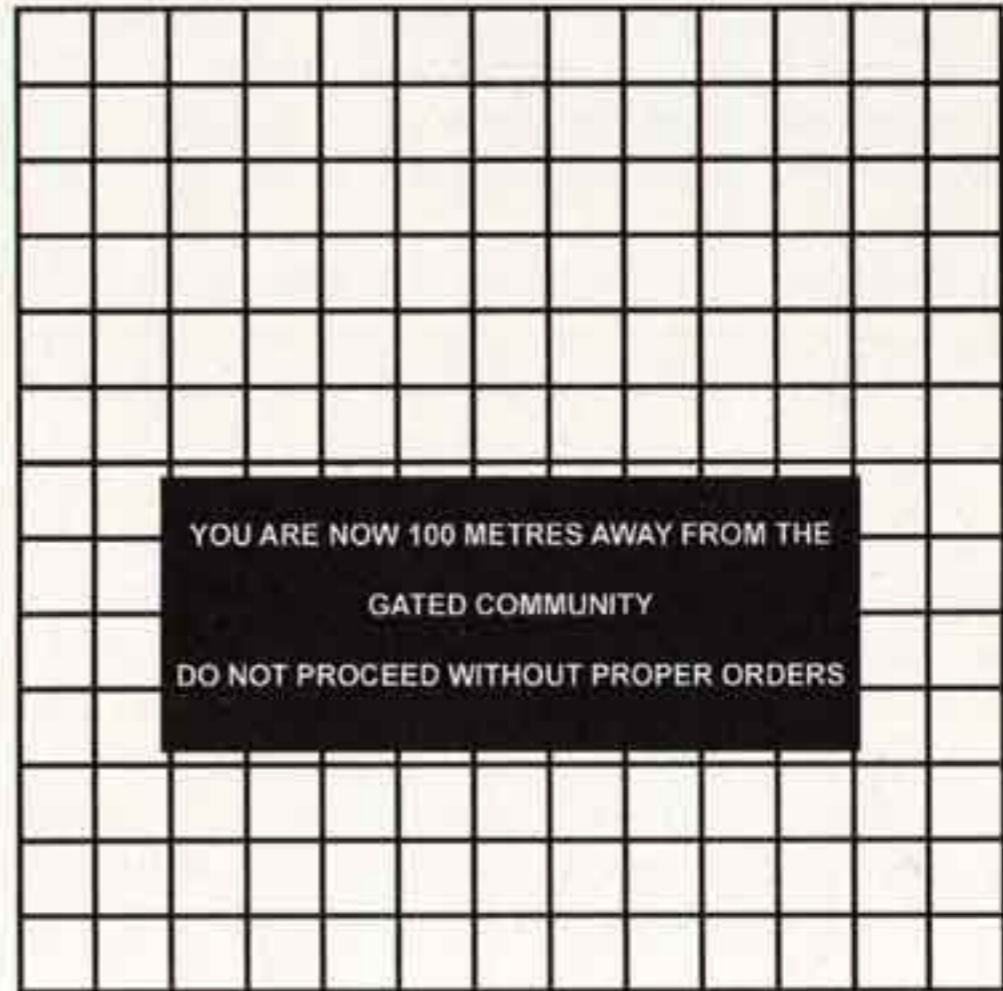
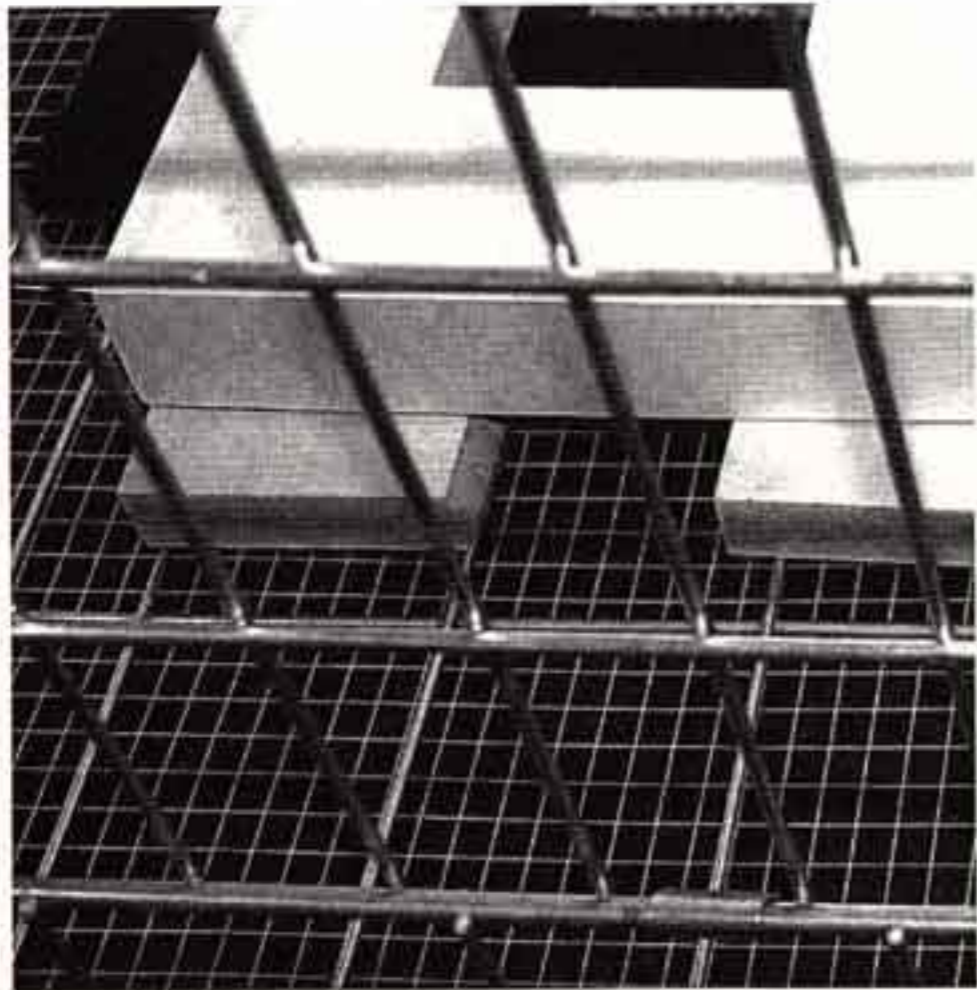
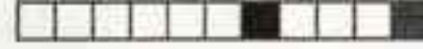
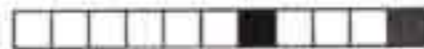

north sea

mijn kinderjaren in scheveningen vormen de belichaming van mijn perfecte wereld. nagenoeg aan zee geboren, strekt de horizon zich eindeloos uit. het is de tijd dat het leven zoals het is, nog even op een afstand blijft.

YOU ARE NOW 100 METRES AWAY FROM THE
GATED COMMUNITY
DO NOT PROCEED WITHOUT PROPER ORDERS

What is a perfect world? What I see as perfect might not be your vision of perfection. Maybe perfection should be looked at from a collective point of view? Maybe we can create perfection if we learn how to contribute to and to compromise our own set ideas of perfection. With a vision of a tree that would contain everything good and positive I opened the doors to everyone who wanted to be a part of an art experiment. Together we made a tree filled with colour, poems, pictures and thoughts. A tree symbolising something we could not put down in words. For some it became a tree filled with dreams of a better world for others a colourful happy experience. It was not my tree anymore but a painting made by more than 40 people. We tried to make a tree which, during the process, would help us get closer to the intention or the feeling of a better world. A world made for everyone - a perfect world

Puzzel & Win!

1

2

3

Horizontaal

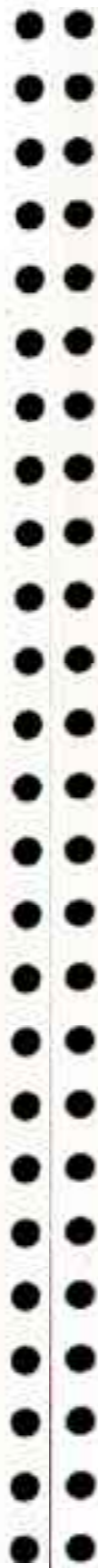
1 Eerste levensbehoefte; 5 Oude ambacht; 7 Hogere macht; 9 Legitimatiebewijs; 12 Veiligheidsmaatregel; 13 Crime Passionel; 15 Provocerende haardracht; 17 Groot staatsman; 19 Revolutie; 20 Eerlijke Handel; 21 Eeuwige trouw; 23 Terrorist; 26 Derde wereld; 27 Liftershalte; 30 Radicale beweging; 31 Proteïnerijk gerecht; 33 Huis van God; 34 Generatie X; 36 Ideale reisbestemming; 37 Vernieuwde formule; 38 Grondrecht

Verticaal

1 Progressieve partij; 2 Brandbaar materiaal; 3 Vrouwentaak; 4 Positieve energie; 5 Parlementair activisme; 6 Schoonheidsideaal; 8 Zwakker geslacht; 10 Onafhankelijke Media; 11 Gedateerde ideologie; 13 Levensdoel; 16 Illegaal persoon; 18 Manifest; 21 Seksuele geaardheid; 22 Straatfeest; 24 Symbool van mannelijkheid; 25 Vakmanschap; 28 Nieuwe Wereld Orde; 29 Vrijheidsstrijder; 30 Grote oversteek; 32 Volkslied; 35 Eerste mens

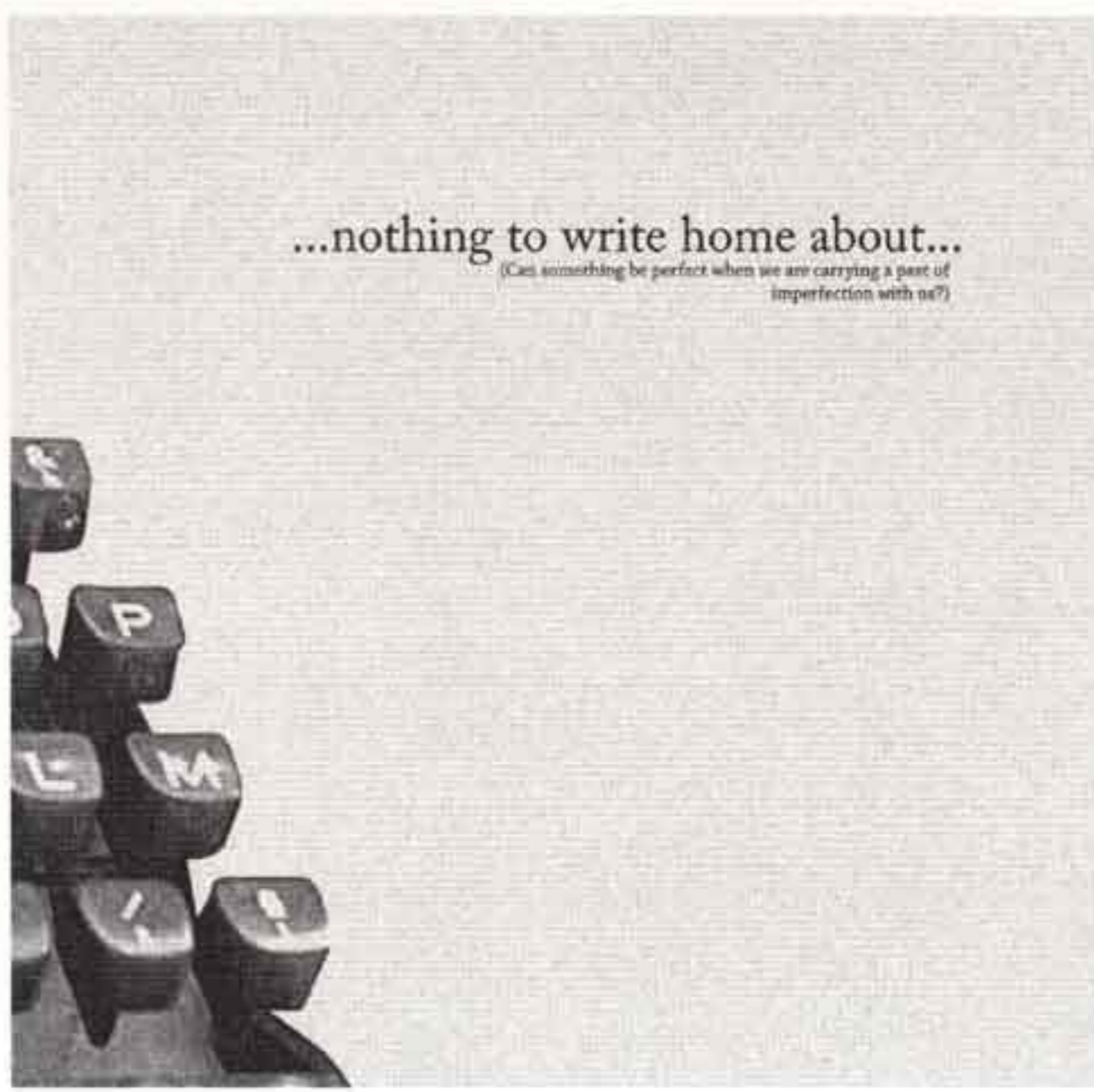
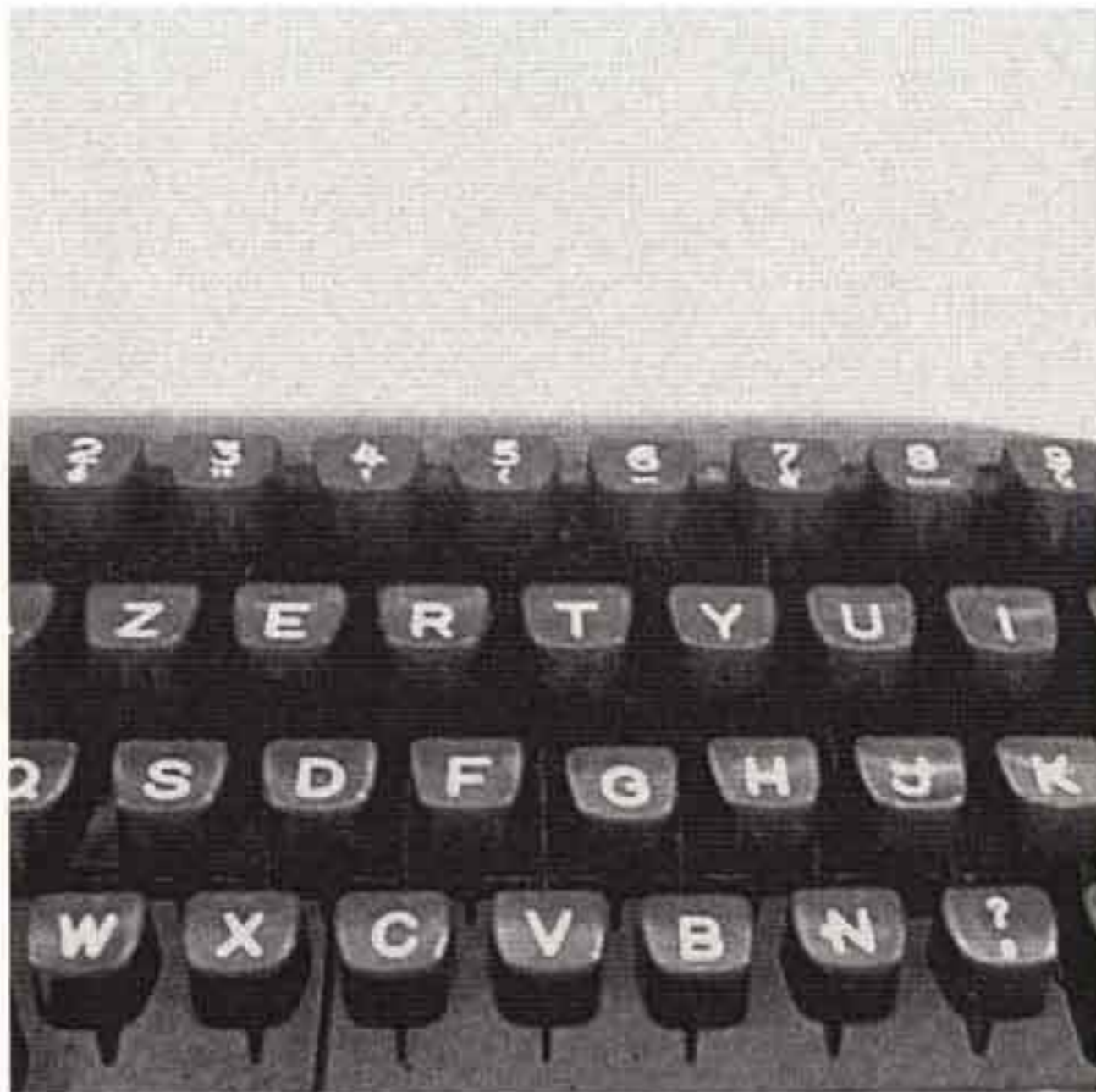
1	2	3	4		5	6		7		8
9				10			11			
	12								13	
14				15				16		
17	18				19					
20				21						22
23								26		
						28	29			
30						31			32	
		33				34				35
36			37				38			

4	9	16	21	23	27	32	36
---	---	----	----	----	----	----	----

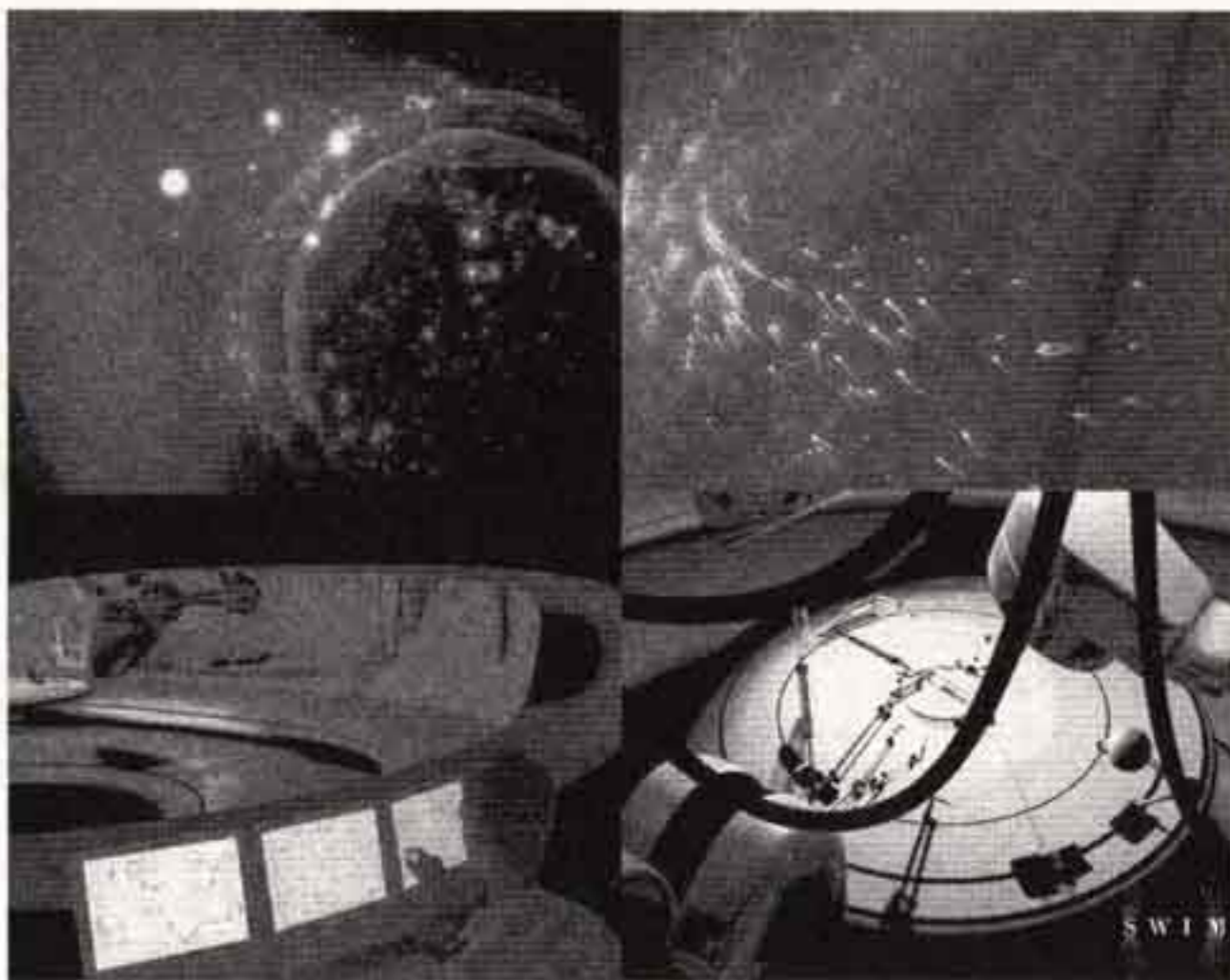
And so I'll ride, this sometimes sad but always inspirational world, in. Just because I can and just like you I'll make sure I make something of it.

Dus ik ga het, net als jij dat doet en aan het overleven bent, in deze soms trieste wereld, het maken. Niet met mijn letterlijke fietsje, maar met mijn fietsje in mijn mind!!

...nothing to write home about...
(Can something be perfect when we are carrying a part of
imperfection with us?)

Naam: Jillian Bronsvoord
Leeftijd: 16 jaar
Lengte: 1.58
Gewicht: 50 kg
Woonplaats: Wijchen
Afkomst: Nederlandse
Wensdroom: iets wat je ooit nog zou willen bereiken.

Eerste gitariste in een bekende rockband.

Meest enge droom die je hebt gehad:
(graag uitgebreid vertellen kleur, omgeving, voorwerpen etc..)

Ik kwam thuis van school.
Het was donker en het bliksemde.
De regen, hagel en wind sneden in mijn gezicht.
Ik liep de tuin in, maar halverwege bleef ik staan.
Het was een angstaanjagend tafereel.

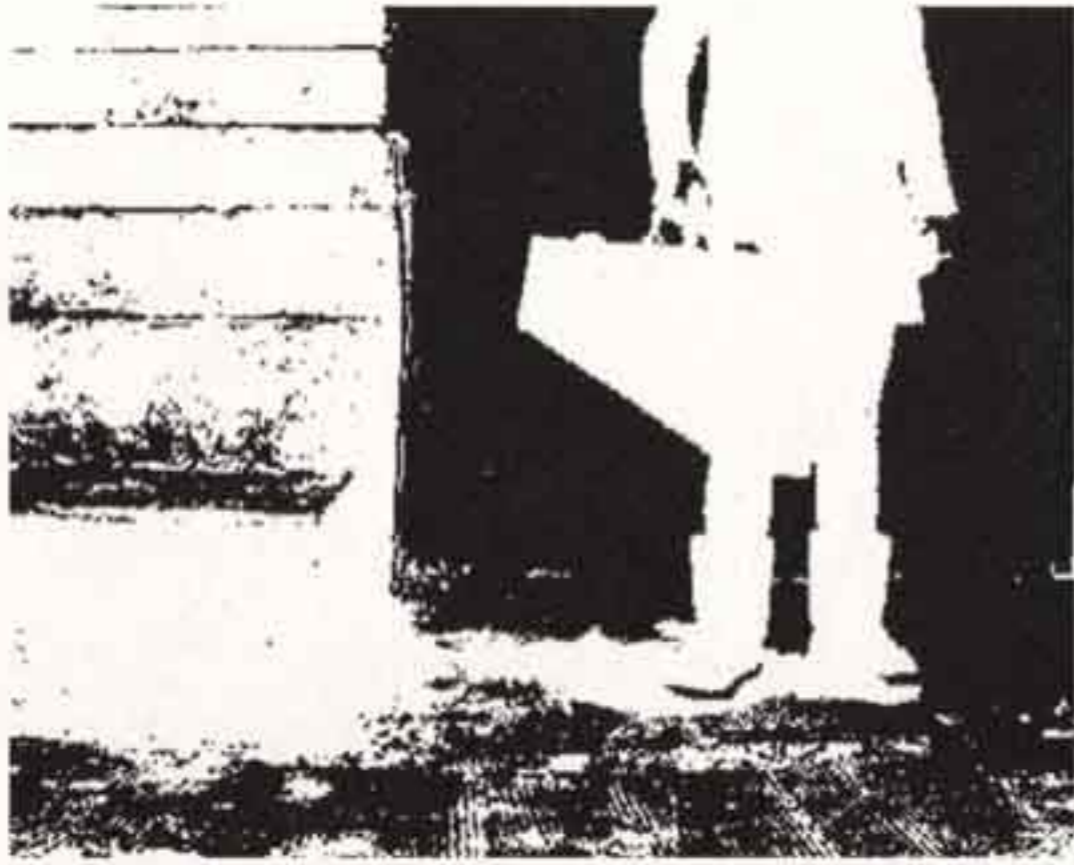
Drie raar gevormde dingen lagen over de deurmat.
Het waren de lichamen van mijn vader, zus en haar vriend.
Ik kon er alleen maar naar staren. Ik had geen idee meer wat ik moest doen en ik bleef maar kijken naar deze drie mensen die ik liefhad, die nu tot hun middel doorweekt waren door de regen.

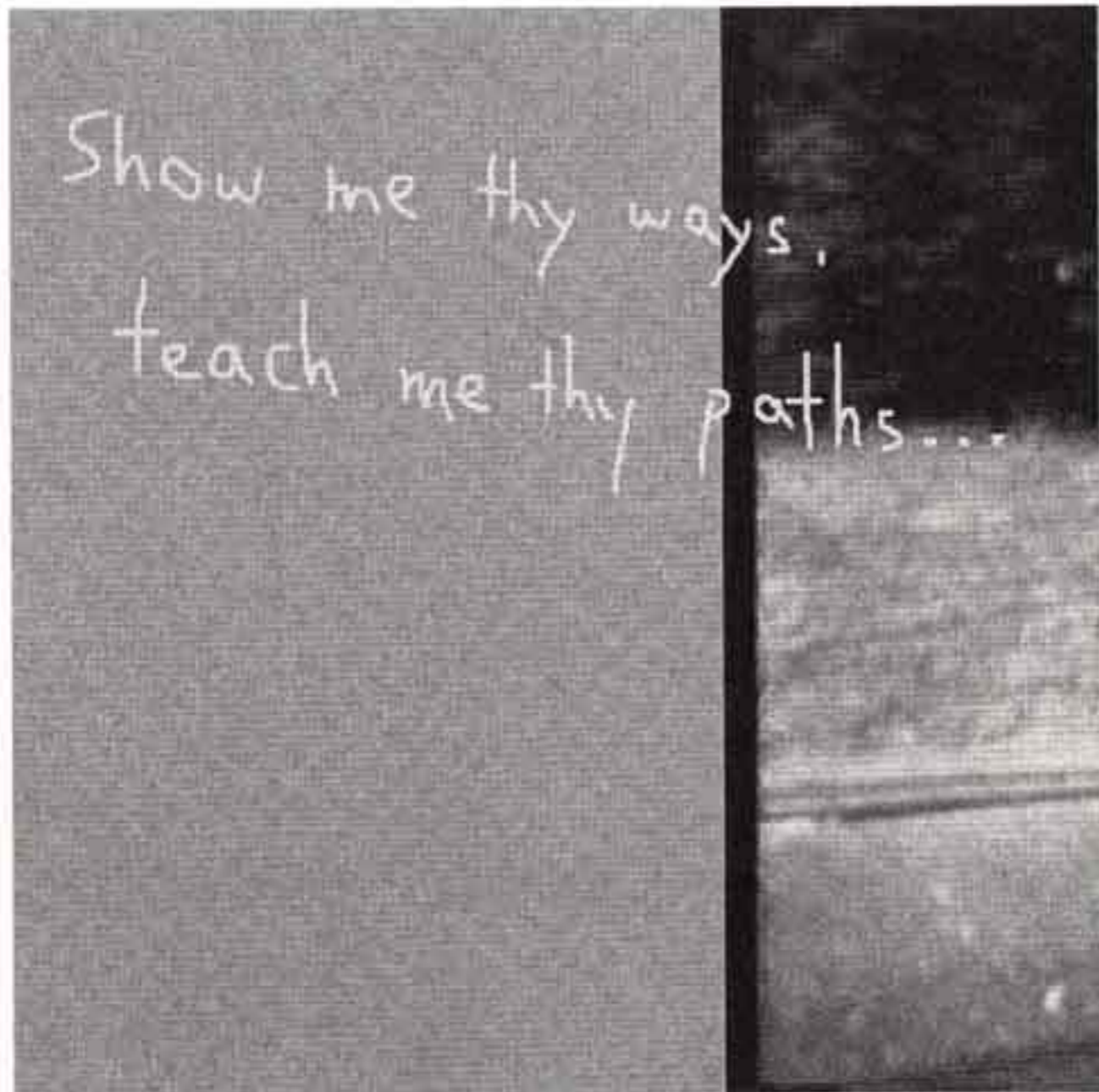
Dagen later leek het wel toen er een oplossing door mijn hoofd schoot.
Bel het alarmnummer!

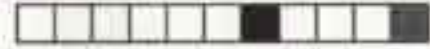
Ik sprong over de lichamen en rende via de keuken naar de woonkamer.
Daar leek het wel alsof er een bruine verbom ontploft was.
Alles was bruin, op een paar tierelantijntjes na.

Viak voor me stond een hoge, ronde tafel met een zwarte telefoon erop.
Ik wilde de hoorn pakken, maar de telefoon had helemaal geen hoorn.
De telefoon voelde nogal harig aan, het bleek het hoofd van mijn moeder te zijn.
Van schrik sloeg ik dat enge hoofd van me af, waardoor het naast het lichaam van mijn moeder rolde, dat ik toen ik binnenkwam niet gezien had.

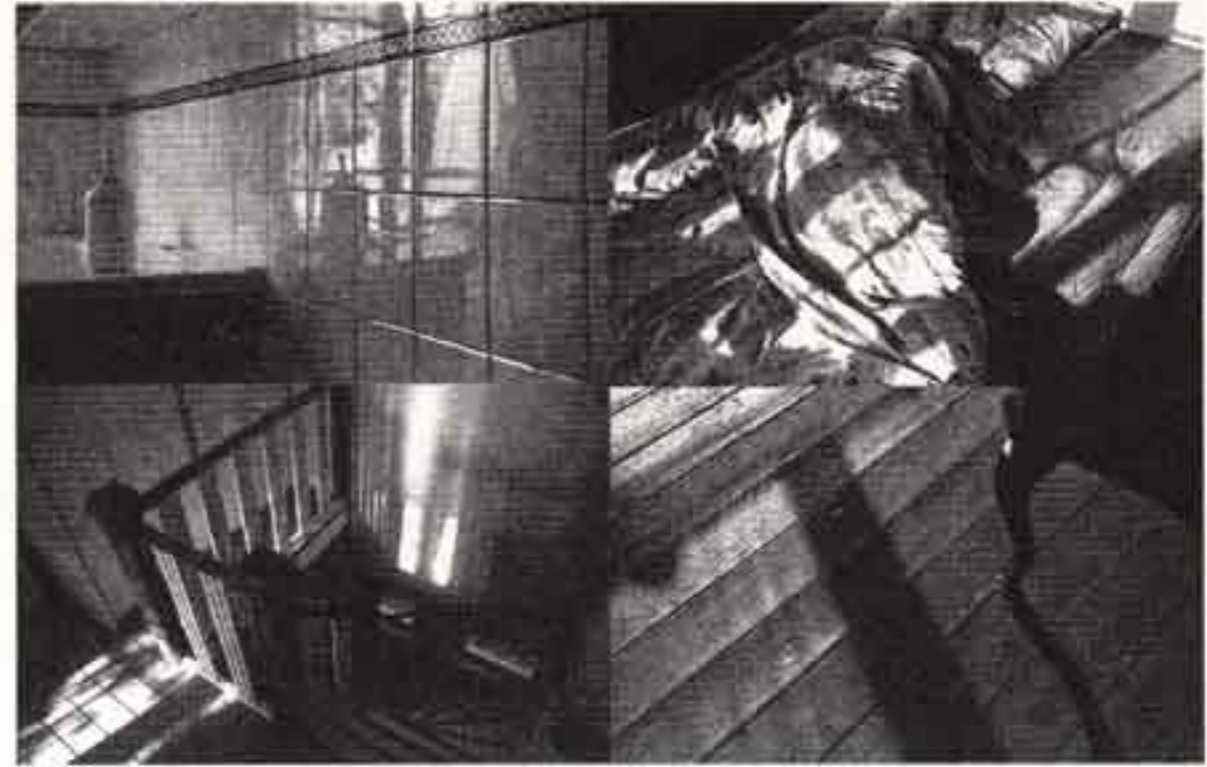

het licht in mijn huis

samenstelling en ontwerp

suzette en sonya

tekst

jorieke en sonya

drukkerij

**extrapool,
tweede walstraat 5
6511 LN nijmegen
www.extrapool.nl**

oplage

200 exemplaren

met dank aan: kaatje v/d smissen, cathrien pouw, marion jebbink, arjen boorsma, heleen steverink, myrthe bolhuis, dagmar donners, adelheid ponsle, john jansen, kris deweerdt, sil van der woord, joan goodman, thomas mennens, antoinette schepens, erica baltimore, kathrin delhougne, carien poissonnier, marianne schoonderbeek, ronnie stafford, erik maes, ulrika geeraedts, tessa buck, hanny heetman, chris nijkamp, jan-dirk en joyce, jorieke putman, met extra dank aan de mensen die hebben geholpen het boek te drukken

dit boek is uitgebracht bij perfectworldproject #02

organisatie

suzette/sonya/kaatje/erik

locaties

**klinker / de grote broek
van broeckhuysenstraat 46
tweede walstraat 21
nijmegen**

**hall of fame
st celiliastraat 23
tilburg**

**quarantaine-gebied
quarantaineweg 1
rotterdam**

contact

**apworld@xs4all.nl
www.perfectworldproject.org**

copyleft perfectworldproject 2005

...and you struggle
vulnerable your id
perfection to exist
reams of search
appears to no long
meets with our ov
doubt without dist
the tiller of the so
and then a thought
the global village
who wants to drink
want today without
being at peace wi
and remembering

WARNING!

- * cover NOT water resistant
- * stencil ink smudges
- * paper yellows with time

LET OP!

- * kate NIET watervast
 - * stencil-inkt geeft af
 - * papier vergeelt met de tijd
-

...because
people that simpl